

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor
Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et
Divortiis, Dissertationes Tres**

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Q. III. An alicui fratris defuncti sponsam, Item, an sponsæ defunctæ
sororem ducere fas sit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

exemplum Jacobi, qui duas sorores duxisse dicitur Gen. xxix. Nequaquam eorum sententia probanda, qui eo tempore & loco, nempe ante legem & extra terram Canaan, ejusmodi nuptias licitas fuisse volunt. Neque Pontificii Bucholtzerus & similes exinde recte concludunt, gradus cognitionis & affinitatis Levitici xviii. prohibitos, non pertinere ad jus naturae, sive ad legem divinam, ad quam omnes obligantur. Ecquis enim omnia facta patriarcharum centebit laudanda & imitanda, etiam ubi a lege divina deflexerunt? Sanctissimi etiam in multis impingunt, & suis non carent nævis, quemadmodum pluribus ostensum a nobis, in *prima Dissertatione*, ubi de eorum polygamia. Variæ leges & cordi hominis per creationem impressæ, & patriarchis revelatae, in animis fidelium obliterari & obsolescere potuerunt, cum ejusmodi non primario sed secundario juri naturali, quod ab intelligentioribus concluditur, sint annumerandæ. Etsi Jacobus quadam tenus excusandus sit cum saceri fraude altera soror obtrusa, non per libidinem ducta. Ejus enim intentionem non fuisse Leam cum Rachele ducendi, historia abunde docet. De Abrahamo egimus Cap. v. Th. xxxv. Inter fratres & sorores connubium non pugnare cum jure naturali, sine ratione probat Bucholtzerus ex primis post Adamum nuptiis contractis, sicut visum eodem Capite citato.

XVIII. Denique hujusmodi matrimonium illicitum declaratum esse a Facult. Theol. Leydensi An. 1655, docet *Consilium iv. Operum Cocceji Tomo vi. insertum*, idque ex Levit. 18. 16. juxta interpretationem Calvini, *Si retegitur fratri turpitudo, ubi frater ejus viduam dicit, non minus retegitur turpitudo sororis, cum ejus marito nubit altera soror.* Ubi etiam ad exceptionem, quod inter personas, de quarum recens contracto matrimonio consulta Facultas, neque ante neque post matrimonium ulla intercesserit languinis commixtio, & per consequens nulla detur affinitas, respondeatur, consenitum, non vero concubitum, facere matrimonium, virum & foeminam unam esse carnem, ex quo a Deo conjuncti sunt per pactum Matt. 19. 5. 6. Mal. 2. 14. Deut. 22. 24. & similia. Quæ lucem accipient ex sequenti calu.

XVIII. *Quæstio tertia;* An alicui fratri defuncti sponsam, item an sponsæ defunctæ sororem, ducere fas sit? Resp. Hic sane minor difficultas, conjugio per carnalem commixtionem non consummato. Theologi Rostochiensis Acad. an 1616. referente Dedeken

no Thes. Consil. Vol. 3. lib. 3. Sect. 2. Tr. 2 Num. 4. sponsam pro uxore & violentem fidem pro adultera haberi, ideoque illud matrimonium illicitum pronunciant; quod fundamentum assertionis solidissimum esse, judicat Brochmandus *Syst. Theol. loc. de Coni. C.4. q.42.* ideoque non licere, ut quisquam fratri defuncti sponsam ducat ex Levit. 18. 17. Sed nobis magis probatur Bezae sententia de Rep. & Div. p. m. 83. Quae huc, inquit, severitas fuerit, obsercro, ut quum ne firma quidem conjugii obligatio inter aliquos extiterit, neminem ut re ipsa conjugium initum sit, statim idem jus statuatur, ac se verum ratumque matrimonium inter quosdam invenisset? Velim igitur magnam quidem haberi honestatis rationem: ac proinde si vel minimam sit suspicio attentatum quippiam a sponsa fuisse, censuerim non aliter, quam ut re ipsa contracta affinitate statuendum esse: si minus, ut eos redius facere censuerim, qui non tantum ejus, quod licet, verum etiam ejus, quod expedit, rationem habent, minime sane velim ejusmodi sponsalia ut incestuosa, vel per se illicita, infringere... & paulo post: Ego vero Augustini sententiam sequens ab ipso etiam Gratiano prolatam, arbitror illam mulierem non pertinere ad matrimonium, cum qua commixtio sexus non docetur fuisse. In quibusdam odiosis sponsa quidem pro conjuge habetur, & ceu adultera punitur, si pactas cum sponso nuptias violaverit; in favoribus non item. Atque ita *Disciplina Gallica Cap. 13. §. 9. 10.* sponsæ mortuæ neptem & tororem sponso superstiti permisit, sola matre interdicta.

XIX. *Questio quarta.* An viduo integrum sit defunctæ uxoris fratris viduam ducere; & vicissim, An vidua nubere possit viduo sororis defuncti tui mariti? Doctiss. Gerhardus de *Conj. §. 356. q. 6.* cum Mentzero quidem negat, & Brochmandus *System. Theol. loc. de Conj. c. IV. q. 47.* nisi præcipue hoc fundamento, quod remotior gradus prohibitus, cum ducere non liceat filiam sororis uxoris defunctæ. Sed nobis magis arridet illorum tententia, qui cum Cl. Voetio affirmativam amplexi sunt. Vide sis *Voet. Polit. Eccles. Par. I. l. III. Tr. 1. de Matrim. Sect. 2. c. 5. q. 4.* Cum uxor mei affines non sint mei, sed consanguinei ejus, ut pater ac mater, fratres & torores, eorumque liberi, idque vi primæ institutionis Gen. 11. 24. qua vir & uxor sunt una caro. Adeoque uxor defunctæ fratris vidua mihi licita esse potest, cum affinis duntaxat sit uxor; sed uxor sororis vel fratris filia non item, cum ea sit propinquæ & consanguinea ejus, quæ mihi non prohibita, nisi propter sororem uxor, non respectu mariti ejus.

CA-